

TESTAMENTUL LUI
BAHÁ'U'LLÁH

TESTAMENTUL LUI
'ABDU'L-BAHÁ

TESTAMENTUL
LUI
BAHÁ'U'LLÁH
Kitáb-i-'Abd

TESTAMENTUL
LUI
'ABDU'L-BAHÁ

EDITURA BAHÁ'Í

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BAHÁ'U'LLÁH
Testamentul lui Bahá'u'lláh : Kitáb-i-'Ahd ;
Testamentul lui 'Abdu'l-Bahá. - București : Bahá'í, 2021
ISBN 978-973-8037-30-4
I. 'Abdu'l-Bahá
2

COPYRIGHT © ADUNAREA SPIRITUALĂ NAȚIONALĂ
A BAHÁ'ÍLOR DIN ROMÂNIA, 2021

Publicată în România de către Editura Bahá'í
București, 2021

Tradusă sub egida Adunării Spirituale Naționale
a Bahá'ílor din România

e-mail: asn.romania@gmail.com

www.bahai.org.ro

TABLA DE MATERII

Kitáb-i-'Ahd (Cartea Legământului)	3
Testamentul lui 'Abdu'l-Bahá	
Partea întâi	13
Partea a doua	35
Partea a treia	45

KITÁB-I-'AHD

(CARTEA LEGĂMÂNTULUI)

U TOATE că Tărâmul Slavei nu cunoaște¹ deșertăciunile lumești, Noi am lăsat cuprinsă în comoara încrederii și resemnării, urmașilor Noștri, o Moștenire desăvârșită și neprețuită.

Noi nu am lăsat comori pământești, nici nu am adăugat grijiile cuprinse în acestea. Pe Dumnezeu! În bogățiile pământești se ascunde teama și în ele este tăinuită pieirea. Cugetați și luați aminte la ceea ce a revelat Cel Atotmilostiv în Qur'ân: „Vai pentru tot clevetitorul și defăimătorul care strânge avere și o socotește.” Trecătoare sunt bogățiile lumii; tot ce e pieritor și schimbător nu este și n-a fost vreodată demn de atenție, decât într-o măsură bine stabilită.

Țelul Acestui Nedreptățit atunci când a răbdat nenorociri și grele suferințe, când a revelat Versetele Sfinte și când a adus dovezi nu a fost altul decât să stingă flacăra urii și a dușmăniei, astfel ca orizontul inimilor omenești să fie luminat cu lumina buneii-înțelegeri și să atingă pacea și liniștea adevărată. Din locul în care a răsărit divina Tabletă, luceafărul acestei rostiri strălucește cu putere și îndeamnă pe fiecare să-și ațintească privirea asupra lui: Noi vă îndemnăm, o, popoare ale lumii, să luați în seamă ceea ce vă va înălța

rangul. Țineți-vă strâns de teama de Dumnezeu și aderați cu fermitate la ceea ce e drept. Cu adevărat vă spun, limba vă e dată pentru a pomeni numai ce e bine, n-o întinați cu vorbe nepotrivite. Dumnezeu a iertat ceea ce a fost. De acum înainte fiecare trebuie să rostească ceea ce este corect și potrivit și să se abțină de la calomnie, ocară și orice le aduce întristare oamenilor. Semeț este rangul omului! Nu cu mult timp în urmă acest Cuvânt înălțat a țâșnit din comoara Condeifului Nostru de Slavă: măreață și binecuvântată este această Zi – Ziua în care tot ce zace latent în om a fost și va fi făcut manifest. Semeț este rangul omului, de-ar fi ca el să se țină strâns de dreptate și adevăr și să rămână ferm și neclintit față de Cază. În ochii Celui Atotmilostiv, un om adevărat apare precum cerul înstelat; soarele și luna îi sunt vederea și auzul, iar caracterul său luminos și strălucitor, stelele cerului. Lui îi aparține rangul cel mai semeț, iar influența sa educă întreaga lume a existenței.

3 Fiecare suflet receptiv care a inspirat în această Zi mireasma veșmântului Său și care, cu inima curată, și-a îndreptat chipul spre Orizontul atotglorios este socotit printre oamenii lui Bahá în Cartea Purpurie. În Numele Meu, luați potirul bunătății Mele pline de dragoste și beți pe săturate pentru pomenirea Mea glorioasă și minunată.

4 O, voi, cei ce sălășluiți pe pământ! Religia lui Dumnezeu este pentru dragoste și unitate; nu faceți din ea cauză de dușmănie sau neînțelegere. În ochii oamenilor cu putere

de pătrundere și ai celor ce dețin Cea mai Sublimă Viziune, toate mijloacele care conduc la apărarea și promovarea fericii și bunăstării copiilor oamenilor, au fost deja revelate de către Condeiful Slavei. Însă cei nerozi de pe pământ, fiind nutriți de patimi și dorințe rele, n-au luat în seamă înțelepciunea desăvârșită a Celui Care este, cu adevărat, Cel Atotînțelept, în timp ce vorbele și faptele lor se nasc din iluzii vane și închipuiri deșarte.

O, voi, cei iubiți și împuterniciții lui Dumnezeu! Regii 5 sunt manifestările forței lui Dumnezeu și zorile puterii și bogățiilor Lui. Rugați-vă în numele lor. El i-a investit cu cârmuirea pământului și a arătat că inimile oamenilor sunt stăpânirea Sa proprie.

Conflictul și cearta sunt interzise în mod categoric în 6 Cartea Sa. Acesta este decretul lui Dumnezeu în această Cea mai Măreață Revelație. El este protejat divin împotriva anulării și este investit de către El cu splendoarea confirmării Sale. Cu adevărat El este Cel Atotcunoscător, Cel Atotînțelept.

Tuturor le revine obligația de a sprijini aceste zori 7 de autoritate și surse ale poruncii ce sunt împodobite cu podoaba echității și a dreptății. Bindecuvântați sunt conducătorii și învățații din rândul poporului lui Bahá. Ei sunt împuterniciții Mei printre servitorii Mei și manifestările poruncilor Mele în rândul poporului Meu. Asupra lor odihnescă-se gloria Mea, bindecuvântările Mele și harul

Meu care au pătruns întreaga lume a existenței. În această privință, rostirile revelate în Kitáb-i-Aqdas sunt astfel încât de la orizontul cuvintelor exprimate, lumina harului divin strălucește cu claritate și splendoare.

8 O, voi, Ramurile Mele! O forță imensă, o putere desăvârșită stă adormită în adâncurile ființei. Ațintiți-vă privirile asupra ei și asupra influenței sale unificatoare, iar nu asupra diferențelor ce se nasc din ea.

9 Testamentul divinului Testator este acesta: este obligatoriu pentru Aghsán, pentru Afnán și pentru Neamul Meu să-și întoarcă, cu toții, privirile către Ramura Cea mai Puternică ('Abdu'l-Bahá). Gândiți-vă la ce am dezvăluit în Cartea Noastră Cea mai Sfântă: „Când oceanul prezenței Mele s-a retras, iar Cartea Revelației Mele s-a sfârșit, întoarceți-vă fețele spre Cel Ce a fost hotărât de Dumnezeu și Care a ieșit din Rădăcina Străveche.” Este vorba în acest verset sacru despre nimeni altul decât Ramura Cea mai Puternică ('Abdu'l-Bahá). Astfel, Noi v-am revelat cu bunăvoință Testamentul Nostru puternic, iar Eu sunt cu adevărat Cel Plin de Har, Cel Atotdarnic. Cu adevărat, Dumnezeu a orânduit ca rangul Ramurii mai Mărețe (Muhammad 'Alí) să fie mai mic decât cel al Ramurii Cele mai Mărețe ('Abdu'l-Bahá). El este într-adevăr Orânduitorul, Cel Atotînțelept. Noi L-am ales pe „mai Măreț” să fie după „Cel mai Măreț”, așa cum este decretat de către Cel Ce este Cel Atotcunoscător, Cel Atotinformant.

Li s-a impus tuturor să dea dovadă de dragoste față ¹⁰
de Aghsán, dar Dumnezeu nu le-a dat acestora din urmă
vreun drept de a pune stăpânire asupra proprietății altora.

O, voi Aghsán, Afnán și Neamul Meu! Vă îndemnăm ¹¹
să vă temeți de Dumnezeu, să faceți fapte demne de laudă
și doar ce este corect și potrivit, care vă vor înălța rangul.
Cu adevărat vă spun, temerea de Dumnezeu este cel mai
iscusit comandant care poate conduce spre victorie Cauza
lui Dumnezeu, iar oștirile cele mai potrivite acestui co-
mandant întotdeauna au fost și sunt un caracter drept și
fapte pure și bune.

Spune: O, slujitori! Nu faceți ca mijloacele de ordine ¹²
să devină cauză de confuzie, iar unealta unirii, prilej de
discordie. Noi am vrea cu bucurie să credem că poporul lui
Bahá se va călăuzi după binecuvântatele cuvinte: „Spune:
toate sunt de la Dumnezeu.” Această rostire înălțată este
ca apa ce stinge focul urii și dușmăniei care mocnește în
sufletele și în piepturile oamenilor. Prin această singură
rostire, popoare și neamuri aflate în dispută vor atinge
lumina adevăratei unități. Cu adevărat, El spune adevărul
și ne arată calea. El este Cel Preaplin de Forță, Cel Înălțat,
Cel Plin de Har.

Tuturor le revine obligația să dea dovadă de respect și ¹³
să aibe considerație față de Aghsán și astfel Cauza lui Dum-
nezeu să fie slăvită și Cuvântul Său înălțat. Acest îndemn
a fost în repetate rânduri menționat și înscris în Sfintele

Scripturi. Bine este de cel care reușește să împlinească ceea ce Orânduitorul, Cel Străvechi i-a prescris. Mai mult, voi sunteți obligați să-i respectați pe membrii Gospodăriei Sfinte, pe Afnán și tot neamul. Mai departe vă atragem atenția să slujiți toate națiunile și să vă străduiți pentru îmbunătățirea lumii.

- ¹⁴ Ceea ce conduce la regenerarea lumii și la salvarea popoarelor și neamurilor pământului a fost trimis pe pământ din cerul rostirii Celui Care este Dorința întregii lumi. Plecați-vă cu atenție urechea la sfaturile Condeii Slavei. Acest lucru este mai bun pentru voi decât tot ce există pe pământ. Către aceasta aduce mărturie Cartea Mea glorioasă și minunată.

TESTAMENTUL LUI
'ABDU'L-BAHÁ

Partea întâi

AICI SUNT PREZENTATE TABLETELE ȘI TESTAMENTUL LUI
'ABDU'L-BAHÁ

TOATĂ LAUDA Aceluia Care, prin Scutul ¹
Legământului Său a păzit Templul Cauzei
Sale de săgețile îndoielii, Cel Care cu Oștirile
Testamentului Său a ocrotit Sanctuarul Celei
mai Binecuvântate dintre Legile Sale, protejând Calea Lui
Dreaptă și Luminoasă, rezistând astfel atacului taberei dis-
trugătoare de Legământ, ce amenința să submineze Edificiul
Său Divin; Aceluia care a păzit Fortăreața Sa Puternică și
Credința Sa Atotslăvită cu ajutorul oamenilor pe care defăi-
marea defăimătorilor nu-i afectează, pe care nicio chemare
pământească, slavă sau putere nu poate să-i întoarcă de la
Legământul lui Dumnezeu și Testamentul Său, bine stabilit
de cuvintele clare și manifeste, scrise și revelate de Pana Sa
Atotslăvită și amintite în Tableta Păstrată.

Salutare și laudă, binecuvântare și slavă primei ramuri ²
a Arborelui de Lotus Divin și Sacru, crescut, binecuvântat,

gingaș, înverzit și răsărit din Arborii cei Sfinți Îngemănați; celei mai minunate, unice și neprețuite perle care sclipește din mările învolburate Gemene; vlăstarelor Arborelui Sfințeniei, Lăstarilor Pomului Celest, celor care în Ziua Marii Divizări au rămas fermi și loiali Legământului; Mâinilor (stâlpilor) Cauzei lui Dumnezeu care au răspândit în depărtare Miresmele Divine, au afirmat Dovezile Sale, au proclamat Crediința Lui, au vestit Legea Lui dincolo de hotare, s-au despărțit de toate cele, în afară de El, au pledat pentru dreptate în această lume și au aprins Focul dragostei de Dumnezeu în inimile și în sufletele slujitorilor Lui; celor care au crezut, au rămas siguri și neclintiți în Legământul Lui și au urmat Lumina care, după dispariția mea, va continua să strălucească de la Aurora Călăuzirii Divine – căci, priviți: el este mlădița binecuvântată și sacră care a răsărit din Arborii Sfinți Îngemănați. Bine este de cel ce caută adăpost la umbra sa, care ocrotește întreaga lume.

3 O, voi cei îndrăgiți de Domnul! Cel mai important lucru este ocrotirea Adevăratei Crediințe în Dumnezeu, păstrarea Legii Sale, apărarea Cauzei Sale și slujirea în Cuvântul Lui. Zece mii de suflete au vărsat râuri din sângele lor sfânt pe această cale, și-au oferit viețile lor prețioase drept sacrificiu pentru El, s-au grăbit învăluți în extazul sfânt spre câmpul glorios al martiriului, au înălțat Stindardul Crediinței în Dumnezeu și au scris cu sângele vieții lor în Tableta lumii versetele Unității Sale Divine. Pieptul sacru al Sfințeniei

Sale, Cel Înălțat (fie ca viața mea să fie sacrificată pentru El), a fost ținta multor săgeți ale suferinței, iar în Mázindarán, binecuvântatele picioare ale Frumuseții Abhá (fie-mi viața ofrandă celor îndrăgiți de El) au fost atât de crunt osândite să sângereze și să fie grav rănite. Gâtul I-a fost înlănțuit, iar picioarele I-au fost puse în obezi. În fiecare ceas, timp de cincizeci de ani, noi încercări dureroase și nenorociri au căzut asupra Lui și noi chinuri și griji L-au copleșit. Iată una din ele: după ce a suferit vicisitudini intense, I s-a luat casa, devenind pribeag și căzând pradă altor nevoi și necazuri. În 'Irâq, Luceafărul lumii a fost atât de mult supus vicleniilor oamenilor plini de răutate încât I-a fost umbrită strălucirea. Mai târziu, a fost trimis în exil în Mărețul Oraș (Constantinopol) și de aici în Ținutul Tainei (Adrianopol), de unde, crunt nedreptățit, a fost în cele din urmă trimis în Cea mai Măreață Închisoare (Akká). Cel pe care lumea L-a nedreptățit (fie-mi viața ofrandă celor îndrăgiți de El) a fost de patru ori surghiunit dintr-un oraș în altul, până când, în final condamnat la detenție pe viață, a fost întemnițat în această închisoare, a hoților la drumul mare, a tâlharilor și asasinilor. Toate acestea reprezintă numai una din încercările suferite de Frumusețea Binecuvântată, restul fiind la fel de dureroase ca aceasta.

Și încă una dintre încercările Sale a fost ostilitatea, 4 nedreptatea flagrantă, nelegiuirea și răzvrătirea lui Mírzá Yahyá. Cu toate că Cel Nedreptățit, acest Prizonier, prin

bunătatea Sa plină de iubire l-a încălzit la propriul Său piept încă din tinerețe, l-a înconjurat cu grija Sa tandră în fiecare clipă, i-a ridicat în slăvi numele, l-a protejat de toate necazurile, l-a făcut îndrăgit de cei din lumea prezentă și din cea viitoare, în pofida îndemnurilor și sfaturilor ferme ale Sfinției Sale, Cel Înălțat (Báb) și a avertizării Sale clare și concludente – „Băgați de seamă, băgați de seamă ca nu cumva cele Nouăsprezece Slove ale Celui Viu și ceea ce a fost revelat în Bayán să vă aștearnă un vâl peste ochi!” – neținând cont de acestea, Mírzá Yahyá L-a renegat, a greșit față de El, nu L-a crezut, a semănat semințele îndoielii, a închis ochii la versetele Sale manifeste și s-a îndepărtat de ele. Dacă s-ar fi mulțumit numai cu asta! Nu, ba chiar a încercat să verse sângele sfânt (al lui Bahá'u'lláh), iar apoi a iscat o mare zarvă și agitație în jurul lui, atribuindu-I lui Bahá'u'lláh răutatea și cruzimea lui. Ce revoltă a provocat și ce furtună de nedreptate a iscat când se afla în Ținutul Tainei (Adrianopol)! În cele din urmă, el a uneltit ceea ce a făcut ca Luceafărul lumii să fie trimis în exil la Cea mai Măreață Închisoare, crunt nedreptățit și, la vest de această Măreață Închisoare El a apus.

- 5 O, voi, care păstrați cu statornicie și fermitate Legământul! Centrul Răzvrătirii, Motorul Prim al răului, Mírzá Muḥammad-‘Alí, a ieșit de la adăpostul Cauzei, a încălcat Legământul, a falsificat Textul Sacru, a dat o lovitură amarnică adevăratei Credințe în Dumnezeu, i-a împrăștiat

pe oamenii Săi, s-a străduit plin de ranchiună să-i facă rău lui 'Abdu'l-Bahá și l-a atacat cu cea mai mare dușmănie pe acest servitor al Pragului Sfânt. Cu fiecare suliță pe care a apucat-o și a azvârlit-o pentru a străpunge pieptul acestui slujitor nedreptățit, nu a ratat nicio clipă să mă rănească dureros, nu a precupețit niciun venin să otrăvească viața acestui nefericit. Jur pe cea mai sfântă Frumusețe Abhá și pe Lumina care strălucește din Sfințenia Sa, Cel Înălțat (fie-mi sufletul jertfă pentru umilii Lor servitori) că, din cauza acestor nedreptăți, locuitorii Pavilionului din Împărăția Abhá jelesc, Adunarea Cerească plânge, Fecioarele Nemuritoare ale Raiului din Atotpreaînaltul Paradis și-au înălțat glasurile lor tânguitoare, iar suita de îngeri a oftat și a murmurat suspine. Faptele acestui om nedrept au devenit atât de dureroase, lovind cu toporul la rădăcina Arborelui Binecuvântat, dând o grea lovitură Templului Cauzei lui Dumnezeu, revărsând lacrimi de sânge în ochii celor îndrăgiți de Frumusețea Binecuvântată, aprobându-i și încurajându-i pe dușmanii Singurului Dumnezeu Adevărat, prin repudierea Legământului întorcându-i pe mulți căutători ai Adevărului de la Cauza lui Dumnezeu, reanimând speranțele adeptilor lui Yaḥyá, devenind vrednic de dispreț, făcându-i pe inamicii Celui mai Mare Nume și mai îndrăzneți și mai aroganți, dând deoparte verselele convingătoare și concludente și semănând semințele îndoielii. Dacă ajutorul făgăduit al Frumuseții Străvechi

nu i-ar fi fost acordat în fiecare clipă până acum în ciuda nevolniciei sale, el ar fi distrus cu siguranță, chiar ar fi exterminat Cauza lui Dumnezeu și ar fi nimic complet Edificiul Divin. Dar, lăudat fie Domnul, s-a primit ajutorul triumfător al Împărăției Abhá, iar oștirile Regatului de sus s-au grăbit să consfințească victoria. Cauza lui Dumnezeu a fost răspândită în lung și în lat, chemarea Celui Adevărat s-a auzit peste hotare, urechile din toate regiunile s-au îndreptat către Cuvântul lui Dumnezeu, steagul Său a fost desfășurat, însemnele Sfințeniei au fluturat biruitoare în sus și au fost rostite versetele care celebrează Divina Sa Unitate. Acum, că adevărata Credință a lui Dumnezeu poate fi păzită și apărată, Legea Lui străjuită și păstrată, iar Cauza Lui rămâne la adăpost și în siguranță, este datoră fiecăruia să se țină cu tărie de Textul versetului binecuvântat, limpede și ferm hotărât, ce a fost revelat despre el. Nu poate fi imaginată vreo altă încălcare a legii mai mare decât aceasta. El (Bahá'u'lláh) spune, iar Cuvântul Lui este slăvit și sfânt: „Iubiții mei neștiutori l-au privit chiar ca pe partenerul meu, au aprins răzvrătirea pe pământ și într-adevăr ei sunt dintre cei răufăcători.” Gândiți-vă, cât de naivi sunt oamenii! Ei, care au fost în Prezența Sa (a lui Bahá'u'lláh) și l-au văzut Chipul, au colportat în toate direcțiile atâtea zvonuri, până când, mărite fie-I cuvintele explicite, El a spus: „Dacă pentru o clipă va ieși de sub aripa Cauzei, cu siguranță el va fi redus la nimic.” Reflectați!

Cât accent pune El pe o clipă de abatere: adică, dacă s-ar înclina cât grosimea unui fir de păr spre dreapta sau spre stânga, abaterea sa ar fi clar stabilită și s-ar manifesta simpla lui nimicnicie. Iar acum puteți vedea în ce mod mânia lui Dumnezeu l-a lovit din toate părțile și cum, zi după zi, el merge spre distrugere. În scurt timp îl veți putea zări pe el și pe tovarășii lui condamnați la ruină atât la exterior, cât și la interior.

Ce abatere poate fi mai mare decât încălcarea Legă- 6
mântului lui Dumnezeu? Ce abatere poate fi mai mare decât introducerea și falsificarea cuvintelor și versetelor Textului Sacru, chiar întărite și declarate solemn de Mîrzá Badí‘u’lláh? Ce abatere poate fi mai mare decât calomnierea Centrului Legământului însuși? Ce abatere poate fi mai grosolană decât împrăștierea zvonurilor false și prostești ce aduc atingere Templului Testamentului lui Dumnezeu? Ce abatere poate fi mai gravă decât decretarea morții Centrului Legământului prin mijlocirea versetului sfânt: „Cel care ridică vreo pretenție înainte de trecerea a o mie de ani...”, în timp ce el (Muhammad ‘Alí) fără de rușine în zilele Frumuseții Binecuvântate formulase o astfel de mențiune și fusese combătut de El în maniera pomenită mai devreme, textul mențiunii sale încă existând scris de mâna sa și purtând propriul său sigiliu? Ce abatere poate fi mai deplină decât aceea de a-i acuza în mod fals pe cei îndrăgiți de Dumnezeu? Ce abatere poate fi mai nefastă

decât întemnițarea și încarcerarea lor? Ce abatere poate fi mai profundă decât predarea Scrierilor și Epistolelor Sfinte cârmuitorilor, cu speranța că ei (cârmuitorii) îi vor dori moartea acestui nedreptățit? Ce abatere poate fi mai violentă decât amenințarea distrugerii Cauzei lui Dumnezeu prin copierea și falsificarea frauduloasă a scrisorilor și documentelor, astfel încât aceasta să deranjeze și să alarmeze cârmuirea și să ducă la vărsarea sângelui acestui nedreptățit – aceste scrisori și documente fiind acum în posesia guvernanților? Ce abatere poate fi mai odioasă decât nedreptatea și răzvrătirea lui? Ce abatere poate fi mai rușinoasă decât împrăștierea adunării oamenilor mântuirii? Ce abatere poate fi mai infamă decât interpretările deșarte și șubrede ale oamenilor care se îndoiesc? Ce abatere poate fi mai nelegiuită decât aceea de a-și da mâna cu străinii și cu dușmanii lui Dumnezeu?

- 7 Cu câteva luni în urmă, împreună cu alții, cel care a încălcat Legământul a pregătit un document plin de calomnie și defăimare în care, ferească Domnul, printre multe acuzații defăimătoare, ‘Abdu’l-Bahá este socotit un inamic înverșunat, dușmănos Coroanei. Aceștia au neliniștit într-atât de mult mințile cârmuitorilor imperiali, încât în cele din urmă a fost trimisă de la reședința Guvernului Majestății Sale o Comisie de Investigație care, violând orice regulă a dreptății și echității ce s-ar cuveni Majestății Sale Imperiale, ba chiar cu cea mai flagrantă nedreptate, au

început investigațiile. Răuvoitorii Singurului Dumnezeu Adevărat i-au înconjurat din toate părțile și le-au explicat, amplificând textul documentului, în timp ce ei, (membrii Comisiei) la rândul lor, au consimțit orbește. Una dintre numeroasele lor calomnii a fost că acest slujitor înălțase un stindard în acest oraș, adunase oamenii sub el, înființase un nou imperiu pentru sine, ridicase pe Muntele Carmel o fortăreață puternică, mobilizase în jurul lui toate națiile pământului și le făcuse să-i fie supuse, încălcase preceptele Credinței islamice, făcuse legământ cu adepții lui Hristos și, ferească Dumnezeu, avusese ca scop provocarea celei mai grave breșe în măreața putere a Coroanei. Să ne păzească Domnul de asemenea neadevăruri atroce!

Conform poruncii nemijlocite și sacre a lui Dumnezeu, ⁸ ne este interzis să rostim calomnii, ni se poruncește să dăm dovadă de pace și prietenie, suntem îndemnați la un comportament onest, lealitate și armonie cu toate neamurile și popoarele lumii. Trebuie să ne supunem și să dorim binele guvernelor lumii, să privim neloialitatea față de un rege care este drept ca neloialitate față de Dumnezeu însuși, iar gândurile rele împotriva guvernului să le privim ca pe o încălcare a Cauzei lui Dumnezeu. Cu aceste cuvinte concludente și hotărâtoare, cum ar putea acești întemnițați să se complacă în asemenea fantezii deșarte? Încarcerați, cum ar putea ei manifesta neloialitate? Dar vai! Comisia de Investigație a aprobat și confirmat aceste calomnii ale fratelui

meu și ale răuvoitorilor prezentându-le în fața Majestății Sale, Suveranul. Acum, în această clipă, o furtună cumplită se dezlănțuie în jurul acestui prizonier care așteaptă, fie ea favorabilă sau nu, voința milostivă a Majestății Sale, fie ca Domnul, prin milostenia Lui să-l ajute să fie drept. În orice situație s-ar afla, cu calm și liniște absolute, ‘Abdu’l-Bahá este pregătit de sacrificiu de sine fiind complet resemnat și supus Voinței Sale. Ce încălcare poate fi mai abominabilă, mai odioasă, mai rea ca aceasta?!

- 9 În același fel, Centrul focal al Urii și-a propus să-l trimită pe ‘Abdu’l-Bahá la moarte, iar acest lucru este susținut de mărturia scrisă chiar de Mírzá Shu‘á‘u’lláh, care este inclusă aici. Este evident și indiscutabil că ei s-au angajat să conspire împotriva mea pe ascuns și cu cea mai mare subtilitate. Iată chiar cuvintele sale, scrise de el în această scrisoare: „Îl blestem în fiecare clipă pe cel care a aprins această ceartă, prin aceste cuvinte: «Doamne! N-ai nicio milă de el!» și sper că în scurt timp Dumnezeu îl va manifesta pe cel căruia nu-i va fi deloc milă de el, care poartă acum un alt veșmânt și despre care mai multe nu pot spune.” Prin aceste cuvinte el face referire la versetul sfânt care începe astfel: „Cel care ridică vreo pretenție înaintea de trecerea a o mie de ani...” Reflectați! Cât de înclinați sunt să-l trimită la moarte pe ‘Abdu’l-Bahá! Cugetați în inima voastră la expresia „mai multe nu pot spune” și puteți realiza ce uneltesc ei în acest scop. Ei se tem ca nu cumva, explicând prea deslușit,

scrisoarea să cadă în mâini străine, iar uneltirile lor să fie dejucate și zădărnice. Fraza anunță doar că vor veni vești bune și anume că toate aranjamentele necesare au fost făcute cu privire la acest lucru.

O, Doamne, Dumnezeuul meu! Tu îl vezi pe acest ¹⁰ servitor al Tău nedreptățit, ținut strâns în ghearele leilor furioși, lupilor care sfâșie și fiarelor însetate de sânge. Cu îndurare ajută-mă, prin dragostea mea pentru Tine, să pot sorbi adânc din potirul ce se revarsă de credință în Tine și este plin de Îndurarea Ta mărinimoasă; astfel încât, căzut în țărână, să mă pot cufunda în prostrație și să nu simt când veșmântu-mi este înroșit în purpuriul sângelui meu. Aceasta este voința mea, dorința inimii mele, speranța mea, mândria mea, slava mea. O, Doamne, Dumnezeuul și Refugiul meu, fă ca în ultimul meu ceas, sfârșitu-mi, precum moscul, să-și reverse mireasma sa de glorie! Există oare vreun dar mai mare ca acesta? Nu, pe Slava Ta! Te chem să fi martor că nu trece o zi fără să sorb cu nesaț din această cupă plină până la refuz, atât de grave sunt fărădelegile făcute de cei care au încălcat Legământul, au aprins dezbinarea, și-au arătat răutatea, au stârnit răzvrătire în ținut și Te-au necinstit în mijlocul slujitorilor Tăi. Doamne! Apără de cei ce încălcă Legământul măreața Fortăreață a Credinței Tale și protejează Sanctuarul Tău tainic de atacul celor fără de credință. Tu ești cu adevărat Cel Puternic, Cel Plin de forță, Cel Plin de har, Cel Plin de tărie.

- ¹¹ Pe scurt, o, voi, cei îndrăgiți de Domnul! Centrul Răzvrătirii, Mírzá Muḥammad ‘Alí, potrivit cuvintelor categorice ale lui Dumnezeu și prin păcatul său fără de margini, a decăzut grav și a fost tăiat din Arborele Sfânt. Cu adevărat, nu noi i-am nedreptățit, ci ei înșiși s-au nedreptățit!
- ¹² O, Dumnezeule, Dumnezeul meu! Apără-i pe slujitorii Tăi de încredere de răul egoismului și al patimii, ocrotește-i cu ochiul neadormit al bunătății Tale iubitoare de orice ranchiună, ură și invidie, adăpostește-i în fortăreața de neînvinc a grijii Tale și, apărați de săgețile îndoielii, transformă-i în manifestări ale Semnelor Tale slăvite, luminează-le chipurile cu razele strălucitoare revărsate din Aurora Unității Tale Divine, bucură-le inimile cu versetele revelate din Împărăția Ta Sfântă, întremează-le trupurile prin puterea Ta atotstăpânitoare ce vine de pe Tărâmul Slavei Tale. Tu ești Cel Atotdarnic, Ocrotitorul, Cel Atotputernic, Cel Plin de Har!
- ¹³ O, voi, cei statornici în Legământ! Când va veni ceasul ca această pasăre nedreptățită și cu aripi frânte să-și ia zborul la Adunarea Celestă, când se va grăbi spre Tărâmul Nevăzutului și când trupul său va fi ori pierdut, ori ascuns în țărână, este de datoria Ramurilor (Afnán), care sunt statornice în Legământul lui Dumnezeu și au crescut din Arborele Sfințeniei, a Mâinilor (stâlpii) Cauzei lui Dumnezeu (slava Domnului fie cu ele) și a prietenilor și celor iubiți, cu toții să se înflăcăreze și să se ridice trup și suflet și, în armonie, să răspândească dulcile miresme ale lui

Dumnezeu, să-I propovăduiască Cauza și să-I promoveze Credința. Este de datoria lor să nu se odihnească nicio clipă, și nici să caute repaus. Ei trebuie să se răspândească în fiecare țară, să îndure orice vreme și să călătorească în toate regiunile. Neobosiți, fără răgaz și statornici până la capăt, ei trebuie să înalțe în fiecare țară strigătul triumfător: „O, Tu, Slavă a Slavelor!” (Yá Bahá’u’l-Abhá), trebuie să câștige renume în lume, oriunde s-ar duce, trebuie să ardă cu strălucire precum lumânarea în fiecare întrunire și trebuie să aprindă flacăra dragostei Divine în orice adunare, pentru ca lumina adevărului să poată să-și înalțe splendoarea chiar în inima lumii, pentru ca pe tot cuprinsul răsăritului și al apusului o adunare vastă de oameni să se adăpostească la umbra Cuvântului lui Dumnezeu, pentru ca dulcile arome ale sfințeniei să poată fi răspândite, pentru ca fețele să radieze de strălucire, inimile să fie pline de spiritul Divin și sufletele să fie cerești.

În aceste zile, lucrul cel mai important dintre toate este călăuzirea națiunilor și a popoarelor lumii. Propovăduirea Cauzei este de cea mai mare importanță pentru că este principala piatră de temelie a însăși fundației. Acest servitor nedreptățit și-a petrecut zilele și nopțile promovând Cauza și îndemnând oamenii să slujească. Nu s-a odihnit nicio clipă până când faima Cauzei lui Dumnezeu nu s-a auzit și peste hotare, în lume, iar melodiile cerești din Împărăția Abhá nu au trezit răsăritul și apusul. Cei iubiți de Dumnezeu trebuie ¹⁴

să urmeze același exemplu. Aceasta este taina Credinței, aceasta este condiția slujirii la Pragul lui Bahá!

15 Discipolii lui Hristos au uitat de ei și de toate lucrurile pământești, s-au lepădat de toate grijile și de toate posesiunile, s-au purificat de sine și de patimi și cu detașare absolută s-au răspândit în lung și în lat și au pornit să cheme popoarele lumii la Călăuzirea Divină, până când, în sfârșit, au făcut din lume o altă lume, au luminat suprafața pământului și chiar, până în ultima clipă, au dovedit sacrificiu de sine pe calea Singurului Îndrăgit de Dumnezeu. În cele din urmă, în multe țări, ei au cunoscut gloria martiriului. Fie ca oamenii de acțiune să le urmeze pașii!

16 O, prietenii mei iubitori! După trecerea în neființă a acestui nedreptățit, se cuvine ca Aghşán (Ramurile), Afnán (Lăstarii) din Sfântul Arbore de Lotus, Mâinile (stâlpzii) Cauzei lui Dumnezeu și cei iubiți de Frumusețea Abhá să se întoarcă înspre Shoghi Effendi – tânăra ramură crescută din cei doi Arbori de Lotus sfinți și sacri și poamele apărute din unirea celor două vlăstare ale Arborelui Sfințeniei – căci el este semnul lui Dumnezeu, ramura aleasă, Păzitorul Cauzei lui Dumnezeu, cel înspre care trebuie să se întoarcă Aghşán (Ramurile), Afnán (Lăstarii), Mâinile Cauzei lui Dumnezeu și cei iubiți de El, cu toții. El este talmaciul Cuvintelor lui Dumnezeu și lui îi vor urma primii născuți din descendenții săi direcți.

Ramura sacră și tânără, Păzitorul Cauzei lui Dumnezeu, precum și Casa Universală a Dreptății, ce va fi aleasă și înființată la nivel global, sunt ambele în grija și sub protecția Frumuseții Abhá, sub pavăza și sub călăuzirea fără de greș a Celui Înălțat (fie-mi viața ofrandă amândurora). Orice hotărâsc acestea este de la Dumnezeu. Acela care nu i se supune lui, și nici lor, nu i s-a supus lui Dumnezeu; acela care se răzvrătește împotriva lui și împotriva lor, s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu; acela care i se împotrivește lui, i s-a împotrivit lui Dumnezeu; acela care se confruntă cu ele, s-a confruntat cu Dumnezeu; acela care îl contestă pe el, l-a contestat pe Dumnezeu; acela care îl neagă, l-a negat pe Dumnezeu; Acela care nu crede în el, nu a crezut în Dumnezeu; acela care se abate, se desparte și se întoarce de la el, s-a abătut, s-a despărțit și s-a întors de la Dumnezeu. Fie ca mânia, indignarea cumplită și răzbunarea lui Dumnezeu să cadă asupra lui! Puternica fortăreață va rămâne de neînvins și sigură prin ascultarea față de Cel ce este Păzitorul Cauzei lui Dumnezeu. Este de datoria membrilor Casei Dreptății, a tuturor Aghşán, Afnán și a Mâinilor Cauzei lui Dumnezeu să dovedească ascultare, supunere și subordonare față de Păzitorul Cauzei lui Dumnezeu, să se întoarcă spre el și să arate modestie în fața lui. Acela care i se împotrivește, i s-a împotrivit Celui Adevărat, va deschide o breșă în Cauza lui Dumnezeu, va submina Cuvântul Său și va deveni o manifestare a Cen-

trului Răzvrătirii. Luați seama, luați seama ca nu cumva să se repete zilele de după înălțare (a lui Bahá'u'lláh) când Centrul Răzvrătirii a devenit trufaș și rebel și cu Unitatea Divină drept scuză s-a defavorizat pe sine însuși și i-a tulburat și otrăvit pe alții. Fără îndoială, orice fanfaron care urmărește să producă vrajbă și discordie nu își va declara pe față scopurile răuvoitoare; nu, ci mai degrabă, asemenea aurului cu impurități, va lua diverse măsuri și va găsi diferite pretexte pentru a dezmembra adunările poporului lui Bahá. Scopul meu este de a arăta că Măinile Cauzei lui Dumnezeu trebuie să fie mereu vigilente și, de îndată ce observă că cineva începe să se împotrivescă și să protesteze împotriva Păzitorului Cauzei lui Dumnezeu, să-l dea afară din congregația poporului lui Bahá și să nu accepte în niciun caz vreo scuză din partea lui. De câte ori o gravă eroare a fost deghizată în veșmântul adevărului, spre a putea sădi semințele îndoielii în inimile oamenilor!

¹⁸ O, voi, cei îndrăgiți de Domnul! Este de datoria Păzitorului Cauzei lui Dumnezeu să numească din timpul vieții sale pe cel ce îi va fi succesor, pentru a nu apărea neînțelegeri după moartea sa. Acela ce va fi numit trebuie să manifeste în sine detașare de toate cele lumești, trebuie să fie esența purității, trebuie să aibă în el frica lui Dumnezeu, cunoaștere, înțelepciune și erudiție. Astfel, dacă primul născut al Păzitorului Cauzei lui Dumnezeu nu manifestă în sine adevărul cuvintelor: „Copilul este esența tainică a

părintelui său,” adică dacă nu moștenește spiritualitatea din el (a Păzitorului Cauzei lui Dumnezeu), iar dacă natura sa nu este pe potrivă descendenței lui glorioase, atunci el (Păzitorul Cauzei lui Dumnezeu) trebuie să aleagă o altă ramură care să-i urmeze.

Mâinile Cauzei lui Dumnezeu trebuie să aleagă din-¹⁹tre ele nouă persoane care se vor ocupa întotdeauna de îndatoririle importante ale muncii Păzitorului Cauzei lui Dumnezeu. Alegerea celor nouă trebuie făcută fie în unanimitate, fie printr-o majoritate din rândul Mâinilor Cauzei lui Dumnezeu, iar acestea, prin vot unanim sau cu majoritate de voturi, trebuie să-și dea acordul pentru alegerea aceluia pe care Păzitorul Cauzei lui Dumnezeu l-a ales ca succesor. Acest acord trebuie dat astfel încât vocile celor ce sunt sau nu de acord să nu se distingă unele de altele (i.e., prin vot secret).

O, prieteni! Mâinile Cauzei lui Dumnezeu trebuie²⁰ să fie numite și alese de Păzitorul Cauzei lui Dumnezeu. Toate trebuie să fie la adăpostul lui și să-i asculte porunca. Dacă cineva, fie sau nu din rândurile Mâinilor Cauzei lui Dumnezeu, nu-i dă ascultare și caută divizare, mânia lui Dumnezeu și răzbunarea Sa se vor abate asupra lui, căci va fi cauzat o breșă adevăratei Crediințe a lui Dumnezeu.

Obligația Mâinilor Cauzei lui Dumnezeu este de a răspândi²¹ Miresmele Divine, de a educa sufletele oamenilor, de a promova învățătura, de a îmbunătăți caracterul tuturor

oamenilor și de a fi, în orice moment și în orice condiții, eliberate și detașate de lucrurile lumești. Ele trebuie să manifeste frică de Dumnezeu în comportamentul lor, în deprinderile, în faptele și în vorbele lor.

²² Acest corp al Mâinilor Cauzei lui Dumnezeu se află sub conducerea Păzitorului Cauzei lui Dumnezeu. El trebuie să le îndemne continuu să se străduiască și să depună toate eforturile de care sunt în stare pentru a răspândi dulcile miresme ale lui Dumnezeu și a călăuzi toate popoarele lumii, căci lumina Călăuzirii Divine este aceea care face ca întregul univers să se lumineze. A nesocoti, fie și pentru o clipă, această poruncă absolută care este obligatorie pentru fiecare nu este permis în niciun chip, pentru ca lumea existentă să poată deveni asemenea Paradisului Abhá, pentru ca suprafața pământului să devină cerească, pentru ca înfruntările și conflictele dintre popoare, neamuri, națiuni și guverne să poată dispărea, pentru ca toți locuitorii pământului să devină un singur popor și o singură rasă, pentru ca lumea să poată deveni un singur cămin. Dacă apar neînțelegeri, ele vor fi rezolvate pe cale amiabilă și definitivă de către Tribunalul Suprem, care va fi alcătuit din membri ai tuturor guvernelor și popoarelor lumii.

²³ O, voi, cei iubiți de Domnul! În această sfântă Dispenzație, conflictul și confruntarea nu sunt permise nicidecum. Orice agresor se privează de harul lui Dumnezeu. Este de datoria fiecăruia să arate în cel mai înalt grad dragoste,

integritate morală, lealitate și bunătate sinceră față de toate popoarele și neamurile lumii, fie ele prietene sau străine. Spiritul dragostei și bunătatea iubitoare trebuie să fie într-atât de intense, încât străinul să-și poată găsi un prieten, dușmanul un adevărat frate, fără ca vreo diferență să mai existe între ei. Căci universalitatea este a lui Dumnezeu, iar limitările sunt pământești. Astfel, omul trebuie să depună eforturi ca realitatea lui să poată manifesta virtuți și calități pentru ca lumina lor să strălucească asupra fiecăruia. Lumina soarelui strălucește deasupra întregii lumi, iar ploile milostive ale Divinei Providențe cad asupra tuturor popoarelor. Briza revigorantă înviorează orice creatură vie, iar toate ființele înzestrate cu viață își dobândesc partea și porția la masa Lui cerească. În același fel, afecțiunea și bunătatea iubitoare a servitorilor Singurului Dumnezeu Adevărat trebuie să fie cu dărnicie și în mod universal extinsă la toată omenirea. În această privință, restricțiile și limitările nu sunt nicidecum permise.

De aceea, o, prietenii mei iubitori! Însoțiți-vă cu toate ²⁴ popoarele, neamurile și religiile lumii prin adevăr, integritate, credință, bunătate, bunăvoință și prietenie deosebite, pentru ca întreaga lume a existenței să se umple de extazul sfânt și de harul lui Bahá, pentru ca ignoranța, dușmănia, ura și ranchiuna să dispară din lume, iar întunericul înstrăinării între popoarele și neamurile lumii să lase locul Luminii Unității. Dacă alte popoare și națiuni nu vă

sunt credincioase, arătați-le fidelitate, dacă sunt nedrepte față de voi, arătați-le dreptate, dacă se țin departe de voi, atrageți-le, dacă vă arată dușmănie, fiți prietenoși cu ele, dacă vă otrăvesc viața, îndulciți-le sufletul, dacă vă rănesc, fiți balsam pentru rănilor lor. Acestea sunt atributele celor sinceri! Acestea sunt atributele celor drepți.

²⁵ Iar acum, cu privire la Casa Dreptății pe care Dumnezeu a sorocit-o ca izvor al întregului bine și fără de greșală, ea trebuie aleasă prin vot universal, adică de credincioși. Membrii săi trebuie să fie manifestări ale fricii de Dumnezeu și aurore ale cunoașterii și înțelegerii, trebuie să fie statornici în credința în Dumnezeu și să dorească binele întregii omeniri. Prin această Casă se înțelege Casa Universală a Dreptății, adică, în toate țările trebuie înființate Case ale Dreptății secundare, iar aceste Case ale Dreptății secundare trebuie să îi aleagă pe membrii celei Universale. Acestui corp trebuie să-i fie adresate toate chestiunile. El adoptă toate hotărârile și reglementările care nu se află explicit în textul Sfânt. Toate problemele dificile urmează a fi soluționate prin intermediul acestui corp, iar Păzitorul Cauzei lui Dumnezeu este capul său sfânt și distins membru pe viață al acelu corp. Dacă nu asistă în persoană la deliberările sale, el trebuie să numească pe cineva să-l reprezinte. Dacă vreunul dintre membri comite un păcat ce dăunează prosperității colective, Păzitorul Cauzei lui Dumnezeu are la îndemână dreptul de a-l exclude, după care oamenii trebuie să aleagă

pe altcineva în loc. Această Casă a Dreptății adoptă legile, iar Guvernul le pune în aplicare. Corpul legislativ trebuie să susțină executivul, executivul trebuie să ajute și să asiste corpul legislativ, astfel încât, prin strânsa unire și armonie a acestor două forțe, fundamentul corectitudinii și dreptății să poată deveni ferm și puternic, astfel încât toate regiunile lumii să devină însuși Paradisul.

O, Doamne, Dumnezeu meu! Ajută-i pe cei îndrăgiți ²⁶ de Tine să fie neclintiți în Credința Ta, să meargă pe căile Tale, să fie statornici în Cauza Ta. Dă-le harul Tău să reziste atacului egoismului și al patimii, să urmeze lumina Călăuzirii Divine. Tu ești Cel Plin de Forță, Cel Plin de Har, Cel de Sine-Stătător, Dăruitorul, Cel Plin de Compasiune, Cel Atotputernic, Cel Atotdarnic.

O, prieteni ai lui ‘Abdu’l-Bahá! Domnul, ca semn al ²⁷ darurilor Sale infinite i-a susținut cu bunăvoință pe slujitorii Săi hotărând ca un prinos în sumă fixă de bani (Ḥuqúq) să-i fie cu profund respect oferit Lui, deși El, Cel Adevărat și slujitorii Săi au fost în toate timpurile independenți de toate lucrurile create, iar Dumnezeu este cu adevărat Atotposesorul, înălțându-se deasupra nevoii de a primi vreun dar din partea creaturilor Sale. Acest prinos în sumă fixă de bani îi face pe oameni să devină neabătuți și statornici și să atragă sporul Divin asupra lor. El va fi oferit prin intermediul Păzitorului Cauzei lui Dumnezeu spre a fi

cheltuit pentru răspândirea Miresmelor lui Dumnezeu și preamărirea Cuvântului Său, în scopuri de binefacere și pentru bunăstarea comună.

28 O, voi, cei îndrăgiți de Domnul! Este de datoria voastră să le fiți supuși tuturor monarhilor ce arată justețe și să manifestați fidelitate față de fiecare rege drept. Slujiți-i pe suveranii lumii cu cea mai mare sinceritate și loialitate. Dați-le ascultare și doriți-le binele. Nu vă amestecați în treburile politice fără acordul și permisiunea lor, căci neloialitatea față de suveranul drept este neloialitate față de Dumnezeu Însuși.

29 Acesta este sfatul meu și porunca lui Dumnezeu pentru voi. Bine de cei care vor acționa în consecință.

(Această lucrare scrisă a fost multă vreme păstrată sub pământ, iar umezeala a afectat-o. Când a fost scoasă la lumină, s-a observat că anumite părți ale sale au fost deteriorate de umezeală, iar în Țara Sfântă fiind extrem de mari frământări, lucrarea a rămas neatinsă.)

Partea a doua

El este Dumnezeu.

30

O, Domnul meu, Dorința inimii mele, Tu, Cel pe Care
Îl invoc mereu, Tu, Care ești Înlesnitorul și Adăpostul meu, 31
Ajutorul și Refugiul meu! Tu mă vezi cufundat într-un
ocean de nenorociri care copleșesc sufletul, de neazuri
care asupresc inima, de dureri care risipesc adunarea Ta, de
rele și suferințe care Îți împrăștie turma. M-au împresurat
încercări amare și m-au asaltat pericole din toate părțile.
Tu mă vezi îngropat într-o mare de tribulații nemaivăzute,
scufundat într-un abis fără fund, oprimat de dușmanii mei
și mistuit de flacăra urii lor, însuflețit de rudele mele cu
care Tu ai făcut puternicul Tău Legământ și statornicul
Tău Testament, în care le-ai poruncit să-și îndrepte inimile
spre acest nedreptățit, să-i țină departe de mine pe cei ne-
chibzuiți și nedrepti și să-l consulte pe acest singuratic în
toate cele despre care ei au altă părere cu privire la Cartea
Ta Sfântă, astfel încât Adevărul să le fie revelat, îndoielile
să le fie risipite și Semnele Tale manifeste să fie răspândite
pretutindeni.

32 Totuși, acum Tu îi vezi, o, Doamne, Dumnezeul meu, cu ochiul Tău care nu doarme, cum au încălcat Legământul Tău și i-au întors spatele, cum cu ură și răzvrătire au nesocotit Testamentul Tău și și-au manifestat intențiile rele.

33 Adversitățile au devenit și mai crunte, deoarece ei s-au ridicat cu o cruzime insuportabilă să mă doboare și să mă zdrobească, au răspândit în lung și în lat izvoadele îndoielii și au aruncat calomnii total nefondate asupra mea. Nesatisfăcut cu acestea, căpetenia lor, o, Dumnezeul meu, a îndrăznit să interpoleze Cartea Ta, să modifice în chip fraudulos Textul Tău Sfânt hotărâtor și să falsifice ceea ce a fost revelat de Pana Ta Atotglorioasă. De asemenea, El a inserat cu rea voință ceea ce Tu ai revelat pentru cel ce a comis cea mai mare cruzime față de Tine, nu a crezut în Tine și a tăgăduit Semnele Tale minunate, la ceea ce Tu ai revelat pentru acest slujitor al Tău ce a fost nedreptățit pe această lume. El a făcut toate acestea pentru a putea înșela sufletele oamenilor și a le insufla în inimă zvonuri malefice celor care Îți sunt devotați. Despre acestea, a doua lor căpetenie a mărturisit în scris, adevărind prin sigiliul său și apoi le-a distribuit în toate regiunile. O, Dumnezeul meu! Ar putea fi vreo nedreptate mai gravă ca aceasta? Și tot nu s-au liniștit, ci au continuat mai departe cu încăpățănare, falsitate și clevetire, cu dispreț și calomnie să stârnească răzvrătirea în sânul guvernanților acestei țări și din alte părți, făcându-i să mă considere un semănător de revoltă și

umplându-le mintea cu lucruri de care auzul se îngrozește. Guvernul s-a alarmat, suveranul a fost cuprins de teamă, iar nobilimea de suspiciune. Mințile au fost tulburate, toate treburile zdruncinate, sufletele perturbate, flacăra angoasei și tristeții s-a aprins în piepturi, Frunzele Sfinte (ale Gospodăriei) erau frământate și agitate, din ochi le picurau lacrimi, înălțau suspine și lamentații, iar inimile le ardeau deplângând soarta acestui nedreptățit slujitor al Tău, căzut victimă celor apropiați, ba nu, adevăraților lui dușmani!

Doamne! Tu vezi toate lucrurile plângându-mă, iar pe ³⁴ apropiații mei bucurându-se de necazurile mele. Pe Slava Ta, o, Dumnezeu meu! Chiar și dintre dușmanii mei, unii mi-au deplâns necazurile și suferința, iar dintre cei pizmași, unii au vărsat lacrimi pentru grijile, exilul și greutățile mele. Ei au făcut acest lucru, pentru că n-au găsit în mine decât afecțiune și grijă și n-au observat altceva decât bunătate și milă. Când m-au văzut măturat de potopul suferințelor adânci și dezastrului și expus ca țintă săgeților destinului, inimile lor au fost mișcate de compasiune, lacrimi le-au țâșnit din ochi și au mărturisit declarând: „Domnul ne este martor, n-am văzut în el decât fidelitate, generozitate și extremă compasiune.” Cei ce au încălcat Legământul, prevestitori ai răului, au devenit însă mai crânceni în dușmănia lor, s-au bucurat când am căzut victimă celui mai dureros calvar, s-au ridicat împotriva mea și au întâmpinat cu voioșie evenimentele sfâșietoare din jurul meu.

35 Te chem pe Tine, o, Doamne, Dumnezeuul meu, cu vorba și cu toată inima, să nu-i osândești pentru cruzimea și faptele lor, pentru uneltirile și răutatea lor, căci ei sunt nechibzuiți și josnici și nu știu ce fac. Ei nu disting binele de rău, corectitudinea de greșală și nici dreptatea de nedreptate. Ei își urmează propriile dorințe și calcă pe urmele celor mai păcătoși și nechibzuiți dintre ei. O, Domnul meu! Ai milă de ei, apără-i de toate necazurile acestor vremuri agitate și adeverește ca toate încercările și greutatea să fie puse în sarcina slujitorului Tău căzut în acest hău întunecos. Alege-mă pentru toată durerea și fă din mine jertfă pentru toți cei îndrăgiți de Tine. O, Doamne, Mult Înaltule! Fie-mi sufletul, viața, ființa, duhul, eu cu totul ofrandă pentru ei. O, Dumnezeule, Dumnezeuul meu! Smerit, rugător și căzut cu fața la pământ, te implor cu toată ardoarea invocației mele să acorzi iertare celui ce m-a rănit, să ierți pe cel ce-a uneltit împotriva mea și m-a vătămat și să ștergi toate faptele rele ale celor ce m-au nedreptățit. Hărăzește-le lor darurile Tale scumpe, dă-le bucurie, scapă-i de durere, oferă-le pace și prosperitate, dă-le suprema Ta binecuvântare și revarsă asupra lor dărnicia Ta.

36 Tu ești Cel Plin de Forță, Cel Plin de Har, Ajutorul în Primejdie, Cel de Sine-Stătător!

37 O, preaiubiți prieteni! Acum sunt într-un mare pericol și speranța de a mai avea măcar un ceas din viață e pierdută. Mă simt nevoit să scriu aceste rânduri pentru ocrotirea

Cauzei lui Dumnezeu, păstrarea Legii Sale, salvarea Cuvântului Său și siguranța Învățăturilor Sale. Pe Frumusețea Străveche! Acest nedreptățit nu a nutrit și nu nutrește în niciun caz vreun sentiment de ranchiună față de cineva; el nu întreține vreo dușmănie și nu rostește altceva în afară de binele lumii. Obligația mea supremă însă, de nevoie, mă determină să păzesc și să păstrez Cauza lui Dumnezeu. Astfel, cu cel mai mare regret, vă sfătuiesc spunând: Păziți Cauza lui Dumnezeu, apărați Legea Lui și temeți-vă cel mai tare de conflict. Aceasta este baza Credinței poporului lui Bahá (fie-mi viața ofrandă lui): „Sfinția Sa, Cel Înălțat (Báb) este Manifestarea Unității și Unicității lui Dumnezeu și Precursorul Frumuseții Străvechi. Sfinția Sa, Frumusețea Abhá (fie ca viața mea să se sacrifice pentru prietenii Săi statornici) este Manifestarea Supremă a lui Dumnezeu și Aurora Celei mai Divine Esențe ale Sale. Toți ceilalți Îl slujesc pe El și Îi execută poruncile.” Fiecare trebuie să se îndrepte spre Cartea Cea mai Sfântă și tot ceea ce nu este limpede menționat trebuie transmis la Casa Universală a Dreptății. Ceea ce întreprinde acest corp, fie în unanimitate, fie prin majoritate, acesta este chiar Adevărul și Scopul lui Dumnezeu Însuși. Cine se abate de la el este cu adevărat dintre acei ce iubesc discordia, dovedesc răutate și L-au părăsit pe Domnul Legământului. Prin această Casă se înțelege Casa Universală a Dreptății, care trebuie aleasă din toate țările, adică din acele locuri de la Răsărit și de la

Apus unde se află cei iubiți, în maniera alegerilor obișnuite în țările occidentale, precum cele din Anglia.

38 Este de datoria acestor membri (ai Casei Universale a Dreptății) să se adune într-un anumit loc și să delibereze asupra tuturor problemelor care au provocat neînțelegeri, chestiunilor obscure și lucrurilor care nu sunt în mod expres menționate în Carte. Orice decid aceștia are aceeași valoare cu însuși Textul. În aceeași măsură în care această Casă a Dreptății are puterea să adopte legi care nu sunt în mod expres menționate în Carte și să se ocupe de lucrările curente, are și puterea să le abroge. Astfel, de exemplu, Casa Dreptății adoptă acum o anumită lege și o aplică, iar după o sută de ani de aici încolo, dacă circumstanțele se modifică profund și schimbările o impun, o altă Casă a Dreptății va avea atunci puterea să modifice această lege, în raport cu exigențele vremii. Ea poate face acest lucru, deoarece acea lege nu este parte a Textului Divin Explicit. Casa Dreptății poate atât să inițieze, cât și să abroge propriile sale legi.

39 Și acum, unul dintre cele mai importante principii fundamentale ale Cauzei lui Dumnezeu este să vă feriți și să evitați în totalitate pe cei ce încalcă Legământul, căci ei vor distruge cu siguranță Cauza lui Dumnezeu, îi vor elimina Legea și vor face inutile toate eforturile exercitate în trecut. O, prieteni! Este de datoria voastră să vă amintiți cu duioșie încercările Sfinției Sale, Cel Înălțat, și să arătați fidelitate față de Frumusețea în Veci Binecuvântată. Trebuie să acționăm

cu cea mai mare străduință pentru ca nu cumva toate aceste nenorociri, încercări și necezuri, tot acest sânge pur și sfânt care s-a vărsat cu atâta abundență pe Calea lui Dumnezeu să se dovedească a fi fost zadarnic. Știți bine ce au uneltit mâinile Centrului Răzvrătirii, Mírzá Muḥammad ‘Alí și acoliții săi. Una din faptele lui este denaturarea Textului Sacru, despre care sunteți cu toții conștienți, Domnul fie lăudat, și cunoașteți ceea ce este vădit, dovedit și confirmat prin mărturia fratelui său, Mírzá Badí‘u’lláh, a cărui mărturisire, scrisă de propria lui mână, poartă pecetea lui, este tipărită și distribuită peste hotare. Aceasta este numai una dintre fărâdelegile sale. Vă puteți închipui un păcat mai flagrant decât acela de a interveni în Textul Sacru? Ba mai mult, pe dreptatea lui Dumnezeu! Păcatele sale sunt scrise și înregistrate de la sine într-un manifest. Rogu-Te, Doamne, analizează cu atenție.

Pe scurt, potrivit Textului Divin explicit, cel mai mic ⁴⁰ păcat va face din acest om o făptură căzută, și ce păcat este mai grav decât încercarea de a distruge Edificiul Divin, încălcând Legământul, păcătuiind față de Testament, falsificând Textul Sacru, semănând semințele îndoielii, calomniindu-l pe ‘Abdu’l-Bahá, emițând pretenții pentru care Dumnezeu nu a trimis vreo chezașie, stârnind răul și străduindu-se să verse chiar sângele lui ‘Abdu’l-Bahá și multe alte lucruri despre care știți cu toții! Este astfel limpede că, dacă acest om reușește să provoace o ruptură în Cauza lui

Dumnezeu, el o va distruge, o va anihila complet. Păziți-vă ca nu cumva să vă apropiați de acest om, căci apropierea de el este mai rea decât focul!

⁴¹ Dumnezeule Milostiv! După ce Mírzá Badí‘u’lláh a făcut propria sa declarație scrisă că acest om (Muḥammad ‘Alí) a încălcat Legământul și a anunțat falsificarea Textului Sacru, el a înțeles că a reveni la Adevărata Crediță și a fi loial Legământului și Testamentului nu-i vor servi nicicum intereselor sale meschine. Așadar, el s-a căit și a regretat ceea ce a făcut, a încercat să adune pe ascuns mărturisirile sale scrise, a complotat mișelește cu Centrul Răzvrătirii împotriva mea, informându-l zilnic cu privire la tot ce se petrecea în gospodăria mea. Ba chiar s-a implicat activ în faptele malefice comise recent. Lăudat fie Dumnezeu că lucrurile au revenit la starea lor normală, iar cei îndrăgiți și-au recăpătat în parte tihna. Dar chiar din ziua în care a revenit în mijlocul nostru, el s-a apucat să semene din nou semințele răzvrătirii extreme. Câteva din mașinațiunile și intrigile sale vor fi menționate într-o filă separată.

⁴² Scopul meu este totuși de a arăta că este de datoria prietenilor care sunt statornici și încrezători în Legământ și în Testament să fie întotdeauna foarte atenți pentru ca nu cumva, după ce acest nedreptățit nu va mai fi, lucrătorul alert și activ al răului să poată provoca disoluție, să sădească pe ascuns semințele îndoielii și răzvrătirii și să deșădăcineze cu totul Cauza lui Dumnezeu. De mii de ori, evitați-i com-

pania. Luați aminte și stați de veghe. Urmăriți și analizați; dacă cineva, în mod vădit sau pe ascuns, are cea mai mică legătură cu el, dați-l afară dintre voi, căci el cu siguranță va provoca ruptură și ticăloșie.

O, voi, cei îndrăgiți de Domnul! Străduiți-vă din toată ⁴³ inima să apărați Cauza lui Dumnezeu de atacul celor nesinceri, căci astfel de suflete îi fac pe cei drepecți să se deformeze, iar toate eforturile binevoitoare să producă efecte contrare.

O, Dumnezeule, Dumnezeul meu! Te chem pe Tine, ⁴⁴ pe Profeții și pe Mesagerii Tăi, pe Sfinții și Pioșii Tăi să adeverească faptul că am proclamat fără tăgadă Dovezile Tale față de cei îndrăgiți de Tine și am stabilit clar toate lucrurile pentru ei, spre a păzi Credința Ta, spre a veghea Calea Ta Dreaptă și a apăra Legea Ta Strălucitoare. Tu ești, cu adevărat, Cel Atotcunoscător, Cel Atotînțelept!

Partea a treia

El este Martorul, Cel Tuturor de Ajuns 45

O, Dumnezeuul meu! Îndrăgitul meu, Dorința inimii mele! Tu știi, Tu vezi ceea ce l-a lovit pe acest slujitor al Tău, care s-a plecat smerit la Ușa Ta; Tu cunoști păcatele comise împotriva lui de oamenii răuvoitori, aceia care au încălcat Legământul Tău și au întors spatele Testamentului Tău. Ziua m-au rănit cu săgețile urii, iar noaptea au conspirat pe ascuns să-mi facă rău. În zori ei au săvârșit ceea ce Adunarea Celestă a deplâns, iar seara au scos din teacă împotriva mea spada tiraniei, aruncând asupra-mi, în prezența oamenilor necredincioși lăncile calomniei. Fără să țină cont de fărădelegile lor, acest umil servitor al Tău a fost răbdător și a îndurat toate vătămrile și încercările din mâinile lor, deși prin tăria și puterea Ta le-ar fi putut nimici cuvintele, stinge focul și stopa flacăra rebeliunii. 46

Tu vezi, o, Dumnezeuul meu, cum îndelunga mea îndurare, răbdarea și tăcerea mea le-au sporit cruzimea, aroganța și mândria. Pe Slava Ta, o, Îndrăgitule! Ei n-au crezut în Tine și s-au revoltat împotriva Ta, astfel că nu mi-au lăsat 47

o clipă de liniște și pace să mă ridic, după cum se cuvine, pentru a înălța Cuvântul Tău printre oameni, și să slujesc la Pragul Sfinției Tale cu inima inundată de bucuria locuitorilor Împărăției Abhá.

48 Doamne! Cupa suferinței mele se revarsă și, din toate părțile, loviturile se năpustesc cu furie spre mine. Lăncile nenorocirii m-au împresurat și plouă cu săgeți ale suferinței. Necazurile m-au copleșit, iar puterea mea, din cauza atacului vrăjmașilor, s-a transformat în lăuntru meu în slăbiciune, în vreme ce stăteam singur și părăsit în mijlocul durerilor mele. Doamne! Ai milă de mine, înalță-mă până la Tine și fă-mă să beau din Cupa Martiriului, căci lumea cea mare în întreaga-i vastitate nu mă mai poate cuprinde.

49 Tu ești, cu adevărat, Cel Milostiv, Cel Plin de Compașiune, Cel Plin de Har, Cel Atotdarnic!

50 O, voi, prieteni adevărați, sinceri și credincioși ai acestui năpăstuit! Toată lumea știe și cunoaște nenorocirile și necazurile ce l-au lovit pe acest nedreptățit, pe acest prizonier aflat în mâinile celor care au încălcat Legământul atunci când, după asfințitul Luceafărului lumii, inima lui a fost cuprinsă de văpaia doliului său.

51 Când, în toate părțile lumii, dușmanii lui Dumnezeu, profitând de sfârșitul Soarelui Adevărului, și-au lansat atacul cu toată puterea; în acel moment și în toiul unei asemenea nenorociri, cei ce au încălcat Legământul s-au ridicat cu o cruzime extremă, cu intenția de a face rău și de

a stârni spiritul dușmăniei. În fiecă clipă ei comiteau câte o fărădelege și se puneau în mișcare semănând semințele răzvrătirii cumplite, spre a distruge edificiul Legământului. Dar acest nedreptățit, acest prizonier a făcut tot posibilul să le ascundă și să le estompeze acțiunile, în speranța că ei le-ar putea regreta și s-ar putea căi. Îndelunga sa îndurare și tolerarea acestor fapte nelegiuite i-au făcut pe rebeli încă mai aroganți și îndrăzneți, până când, prin manifeste scrise cu propria lor mână, ei au sădit semințele îndoielii, tipărind aceste texte și împrăștiindu-le prin toată lumea, crezând că asemenea prostii vor nimici Legământul și Testamentul.

Drept urmare, cei îndrăgiți de Domnul s-au ridicat, ⁵² fiind înaripați de încredere absolută și stăruință și, fiind susținuți de puterea Împărăției, de Tăria Divină, de Harul ceresc, de ajutorul infailibil și de Dărnicia Celestă, ei au rezistat inamicilor Legământului în aproape șaptezeci de disertații și, sprijiniți de dovezi concludente, dovezi inconfundabile și texte clare din Sfânta Scriptură, ei au infirmat izvoadele lor pline de îndoieli și manifestele ce incitau la rău. Astfel, Centrul Răzvrătirii a fost încurcat în viclenia sa; atins de mânia lui Dumnezeu, a căzut în ruină și dizgrație până la Ziua Judecății de Apoi. Josnică și nenorocită este condiția oamenilor făptuitori de rele, căci ei au lipsuri grave!

Și, pierzându-și cauza, au rămas fără speranță în lupta ⁵³ lor împotriva celor îndrăgiți de Dumnezeu, au urmărit Stindardul Testamentului Său fluturând în toate regiunile

și au văzut puterea Legământului Celui Milostiv, flacăra pizmei arzând în ei atât de tare încât e greu de descris în cuvinte. Cu energie, efort, ranchiună și dușmănie ieșite din comun, ei au urmat o altă cale, au mers pe un alt drum, au conceput un alt plan: acela de a aprinde flacăra răzvrătirii în însăși inima guvernării, făcând astfel ca acest nedreptățit, acest prizonier să pară un motor al conflictului, un inamic al guvernului, o persoană stăpânită de mânie și un opozant al Coroanei. Sperau cumva că trimițându-l la moarte pe ‘Abdu’l-Bahá, numele său va fi făcut să dispară, cale care le-ar putea deschide dușmanilor Legământului o arenă, unde ar putea să avanseze și să dea pinteni cailor, producând o pierdere serioasă tuturor și subminând chiar fundamentul edificiului Cauzei lui Dumnezeu. Căci atât de nenorocite sunt comportamentul și morala acestor oameni falși, încât ei sunt precum toporul ce lovește la rădăcina Arborelui Sfânt. Dacă sunt lăsați să continue, ei ar putea în doar câteva zile să nimicească Cauza lui Dumnezeu, Cuvântul Său și pe ei înșiși.

54 Deci, cei îndrăgiți de Domnul trebuie să-i ocolească și să-i evite în totalitate, să le dejoace mașinațiunile și șușotelile răutăcioase, să păzească Legea lui Dumnezeu și religia Sa, să se angajeze absolut toți în răspândirea largă a dulcilor miresme ale lui Dumnezeu și să se străduiască cât mai bine să-I proclame Învățăturile.

55 Dacă oarecine sau o adunare ajunge să fie stavilă în

propagarea Luminii Crediinței, cei îndrăgiți să le dea sfat și să spună: „Cel mai important dintre toate darurile lui Dumnezeu este darul Propovăduirii. El ne aduce Harul lui Dumnezeu și reprezintă prima noastră îndatorire. Cum ne-am putea lipsi de un asemenea dar? Nu, viețile noastre, bunurile noastre, bucuriile noastre, tihna noastră le oferim pe toate ca jertfă pentru Frumusețea Abhá și propovăduim Cauza lui Dumnezeu.” Cu toate acestea, trebuie avute în vedere precauția și prudența, așa cum se menționează în Carte. Vălul nu trebuie cu niciun chip înlăturat dintr-o dată. Slava Slăvilor fie cu voi.

O, voi, iubiți credincioși ai lui ‘Abdu’l-Bahá! Este ⁵⁶ de datoria voastră să aveți cea mai mare grijă de Shoghi Effendi, lăstarul și fructul odrăslit din cei doi Arbori de Lotus sfințiți și Divini, astfel ca nicio urmă de deznădejde sau de supărare să nu-i umbrească firea luminoasă, ca el să crească zi după zi în fericire, bucurie și spirit, pentru a deveni arbore roditor.

Pentru că el este, după ‘Abdu’l-Bahá, Păzitorul Cauzei ⁵⁷ lui Dumnezeu, trebuie ca Afnán, Măinile (stâlpii) Cauzei și cei iubiți de Domnul să-i dea ascultare și să se întoarcă spre el. Cel ce nu îi dă ascultare, nu l-a dat ascultare lui Dumnezeu; cel ce se îndepărtează de el, s-a îndepărtat de Dumnezeu, iar cel ce îl neagă, l-a negat pe Cel Adevărat. Aveți grijă ca nu cumva vreunul să interpreteze eronat aceste cuvinte și, precum aceia care au încălcat Legământul după

Ziua Înălțării (lui Bahá'u'lláh), să avanseze vreo pretenție, să ridice stindardul revoltei, să devină îndărătnic și să deschidă larg ușa falsei interpretări. Nu-i este îngăduit nimănui să înainteze propria părere sau să-și exprime convingerea personală. Cu toții trebuie să caute călăuzire și să se întoarcă spre Centrul Cauzei și către Casa Dreptății. Iar cel care se îndreaptă spre orice altceva comite o gravă eroare.

58 Slava Slăvilor fie cu voi!

